

**РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВЛАДА**

ПРИЈЕДЛОГ

**ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ
КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Бања Лука, октобар 2011. године

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ КРИВИЧНИХ
САНКЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Закону о извршењу кривичних санкција Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 12/10), у члану 1. ријечи: „казне малољетничког затвора, извршење васпитних мјера“ и запета бришу се.

Члан 2.

У члану 8. у ставу 1. тачка г) брише се.

Тачка д) мијења се и гласи:

„д) ’малољетник’ је дијете или младо лице са којим се према важећем правном систему, сходно учињеном дјелу, може поступати на начин који се разликује од начина поступања са одраслим лицима,“.

Досадашње т. д), ђ), е), ж), з), и), ј), к) и л) постају т. г), д), ђ), е), ж), з), и), ј) и к).

Члан 3.

У члану 11. у ставу 4. ријечи: „и одјељења са максималним обезбјеђењем и интензивним програмом поступања“ бришу се.

Члан 4.

У члану 15. у ставу 2. ријечи: „пет година“ замјењују се ријечима: „три године“.

У ставу 3. ријечи: „пет година“ замјењују се ријечима: „три године“.

Члан 5.

У члану 16. последије става 3. додаје се став 4. који гласи:

„(4) Изузетно од става 3. овог члана, за помоћника у Здравственој служби може бити постављено лице које има завршен медицински факултет, звање доктор медицине, најмање једну годину радног искуства након стицања високе стручне спреме у струци, положен стручни испит из области здравства и лиценцу за обављање здравствене дјелатности.“

У ставу 6. ријеч: „три“ замјењује се ријечју: „двije“.

Досадашњи ст. 4, 5. и 6. постају ст. 5, 6. и 7.

Члан 6.

У члану 19. у ст. 1. и 2. ријеч: „васпитаника“ замјењује се ријечју: „малољетника“, као и у цијелом тексту Закона у одговарајућем падежу.

Члан 7.

У члану 23. став 3. брише се.

Члан 8.

Послије члана 32. додаје се нови пододјелак који гласи: „4.3.1. О ц ј е њ и в а њ е“ и чл. 32а, 32б. и 32в. који гласе:

„Члан 32а.

(1) Запослени у Установи оцјењују се годишње ради осигурања ефикасног начина процјене рада, подстицања запослених да искажу максимум својих способности, уочавања недостатака у раду и признавања истакнутог рада, давања подстицаја за бољи рад, те постављања нових радних циљева.

(2) Правилник о поступку и критеријумима за оцјену рада доноси министар.

Члан 32б.

(1) Запослени у Установи оцјењују се сљедећим оцјенама:

- а) не задовољава,
- б) задовољава,
- в) добар,
- г) врлодобар и
- д) одличан.

(2) Помоћника руководиоца Установе оцјењује руководилац Установе.

(3) Остале запослене у Установи оцјењује помоћник руководиоца Установе.

Члан 32в.

(1) Уколико помоћник руководиоца Установе добије оцјену не задовољава, може изјавити жалбу министру у року од осам дана од дана пријема одлуке о оцјени рада.

(2) Уколико неко од осталих запослених у Установи добије оцјену не задовољава, може изјавити жалбу руководиоцу Установе у року од осам дана од дана пријема одлуке о оцјени рада.“

Члан 9.

У члану 35. у ставу 1. у тачки ж) брише се ријеч: „и“ и додаје запета.

У тачки з) последије ријечи: „спреми“ додаје се ријеч: „и“ и нова тачка и) која гласи: „и) када два пута узастопно добије оцјену не задовољава“.

Члан 10.

У члану 40. у ставу 1. у тачки о) ријеч: „непристојно“ брише се.

Члан 11.

У члану 56. у ставу 2. последије ријечи: „члана“ додаје се запета и ријечи: „у области извршења кривичних санкција“.

Послије става 5. додају се нови ст. 6. и 7. који гласе:

„(6) Осим овлашћених органа за вршење надзора из става 5. овог члана, надзор над радом Установа у погледу контроле радних односа, по налогу министра, врше помоћник министра у Ресору за извршење кривичних санкција, секретар Министарства и виши стручни сарадник у Ресору за извршење кривичних санкција.

(7) Уколико се надзором из става 6. овог члана утврде неправилности, односно недостаци, налаже се извршење мјера ради отклањања утврђених недостатака, а уколико руководиоца Установе не изврши наложене мјере, министар доноси акт којим ће укинути или поништити акт Установе који је у супротности са законом или другим актом.“

Члан 12.

У члану 70. у ставу 7. последије ријечи: „року“ брише се запета и додаје ријеч: „или“, а последије ријечи: „лице“ брише се ријеч: „и“ додаје се запета и ријечи: „односно одбија“.

Члан 13.

У члану 118. у ставу 3. последије ријечи: „потреба“ додаје се тачка, а остали дио текста брише се.

Члан 14.

У члану 128. у ставу 1. у тачки и) последије ријечи: „Установи“ додају се ријечи: „и ван Установе“.

У ставу 2. последије ријечи: „дужности“ додаје се запета и ријечи: „прекршај који учини осуђено лице за вријеме издржавања казне затвора, понашање којим осуђено лице крши наложене мјере надзора, забране или ограничења, као и свако друго понашање које штети угледу Установе“.

Члан 15.

У члану 159. став 1. мијења се и гласи:

„(1) Осуђено лице којем је одобрен условни отпуст обавезно је да се за вријеме трајања условног отпуста сваких 15 дана јавља полицијској станици надлежној по мјесту пребивалишта, односно боравишта осуђеног, а која у случају нејављања у одређено вријеме о томе обавјештава Установу.“

У ставу 3. ријеч: „органима“ замјењује се ријечју: „органом“.

Члан 16.

У члану 160. у ставу 8. ријечи: „из члана“ замјењују се ријечју: „из става“.

Члан 17.

У члану 185. последије ријечи: „казне затвора“ додаје се запета и ријечи: „осим ако овим законом није другачије прописано“.

Члан 18.

Глава „XII – ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ О ИЗВРШЕЊУ КАЗНЕ МАЛОЉЕТНИЧКОГ ЗАТВОРА“ и чл. од 196. до 202. бришу се.

Члан 19.

Глава „XIII – ИЗВРШЕЊЕ ВАСПИТНИХ МЈЕРА“ и чл. од 203. до 243. бришу се.

Члан 20.

Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети правилник из члана 8. овог закона.

Члан 21.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број:

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Датум:

Мр Игор Радојичић

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ
ПРИЈЕДЛОГА ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ
КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење овог закона утврђен је у члану 10. Устава Републике Српске, према којем су грађани Републике Српске равноправни у слободама, правима и дужностима, једнаки пред законом и уживају исту правну заштиту људских права и слобода, као и у Амандману XXXII т. 5. и 10. на члан 68. Устава Републике Српске, према којима Република обезбјеђује остваривање и заштиту људских права и слобода и уређује организацију, надлежност и рад државних органа у складу са Уставом.

II УСКЛАЂЕНОСТ СА УСТАВОМ, ПРАВНИМ СИСТЕМОМ И ПРАВИЛИМА НОРМАТИВНОПРАВНЕ ТЕХНИКЕ

Према Мишљењу Републичког секретаријата за законодавство, број: 22/01-021-800/11 од 18. октобра 2011. године, уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 10. Устава Републике Српске, према којем су грађани Републике Српске равноправни у слободама, правима и дужностима, једнаки пред законом и уживају исту правну заштиту као и у Амандману XXXII т. 5. и 10. на члан 68. Устава Републике Српске, према којима Република обезбјеђује остваривање и заштиту људских права и слобода и уређује организацију, надлежност и рад државних органа.

Програмом рада Владе Републике Српске за 2011. годину предвиђено је доношење овог закона.

Измјенама и допунама овог закона, према наводима обрађивача, приступило се због потреба усклађивања овог закона са Законом о заштити и поступању са дјецом и малољетницима у кривичном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 13/10) у којем је чланом 200. прописана обавеза да се Закон о извршењу кривичних санкција Републике Српске и одредбе других прописа из области заштите права дјете и малољетника ускладе са овим законом.

Републички секретаријат за законодавство се својим актом број: 22/01-021-728/11 од 28. септембра 2011. године позитивно изјаснио на Нацрт закона о измјенама и допунама Закона о извршењу кривичних санкција, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на 11. сједници, 11. октобра 2011. године.

Приједлог закона у односу на Нацрт разликује се у томе да се овим законом прописује да је за радно мјесто руководиоца, замјеника руководиоца и руководиоца одјељења у Установи за извршење кривичних санкција потребно радно искуство од три године, односно двије, за разлику од Нацрта закона којим је било предвиђено пет, односно три године радног искуства. Такође, Приједлогом закона предлаже се да надзор над радом Установа у погледу контроле радних односа, осим овлашћених органа за вршење надзора, по налогу министра, како је било прописано Нацртом, врше и помоћник министра у Ресору за извршење кривичних санкција, секретар Министарства и виши стручни сарадник у Ресору за извршење кривичних санкција.

Обрађивач закона је у свом образложењу навео да су разлике Приједлога закона у односу на Нацрт закона резултат примједба и сугестија које су упутили народни посланици.

Будући да постоји уставни основ за доношење овог закона, те да је овај закон усклађен са правним системом Републике Српске и Правилима нормативно-правне

технике за израду закона и других прописа Републике Српске, мишљење је овог секретаријата да се Приједлог закона о измјенама и допунама Закона о извршењу кривичних санкција Републике Српске може упутити на разматрање.

III УСКЛАЂЕНОСТ СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

Према Мишљењу Министарства за економске односе и регионалну сарадњу број: 17.03-020-1069/11 од 18. октобра 2011. године, а након увида у прописе Европске уније и анализе одредаба Приједлога закона о измјенама и допунама Закона о извршењу кривичних санкција Републике Српске, установљено је да постоје примарни извори који регулишу материју достављеног приједлога. Достављене измјене Закона иду у правцу дефинисања положаја малољетника са циљем боље заштите њихових права, што је у складу са Повељом о основним правима ЕУ члан 24/ Charter of Fundamental Right of EU, Article 24. Овај члан прописује обавезу заштите дјечјих права. Такође је утврђено да није установљено да постоје секундарни извори ЕУ *acquis* који би били релевантни за материју коју регулише достављени закон, те због тога у Изјави о усклађености стоји ознака „непримјењиво“. Приликом израде Закона узет је у обзир и акт Савјета Европе који регулише ову материју и то Препорука (2006)2 Комитета министара државама чланицама у вези са европским затворским правилима/Recommendations (2006)2 of the Ministers to member states on the European Prison Rules.

IV РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Законом о заштити и поступању са дјецом и малољетницима у кривичном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 13/10), чланом 200, утврђена је обавеза да се Закон о извршењу кривичних санкција и одредбе других прописа из области заштите права дјете и малољетника ускладе са овим законом. Такође су у примјени Закона о извршењу кривичних санкција уочени одређени недостаци и недоречености који се исправљају у овом закону.

V ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОЖЕНИХ РЈЕШЕЊА

У чл. 1, 2, 6, 18. и 19. извршено је усклађивање Закона о извршењу кривичних санкција са Законом о заштити и поступању са дјецом и малољетницима у кривичном поступку.

У члану 3. дата је могућност да казнено-поправне установе полуотвореног типа могу формирати одјељења са максималним обезбјеђењем и интензивним програмом поступања да би се употпунио третман у поступању са ризичнијим категоријама осуђених лица, а што је до сада било омогућено само установама затвореног типа.

У члану 4. измијењени су услови у погледу потребног радног искуства за руководиоца Установе и замјеника руководиоца Установе па је прописано радно искуство у трајању од пет година смањено на три године.

У члану 5. измијењени су услови за заснивање радног односа за помоћнике у Здравственој служби. Наиме, према важећем Закону, за постављење помоћника директора у Здравственој служби тражило се три године радног искуства у струци и положен стручни испит у области извршења кривичних санкција, управе или правосуђа, због чега се ова мјеста нису могла попунити. Из тих разлога предлаже се да се за помоћника у Здравственој служби може именовати лице које има завршен медицински факултет, најмање једну годину радног искуства након стицања високе стручне спреме у струци, положен стручни испит из области здравства и лиценцу за обављање здравствене дјелатности. Такође је смањено потребно радно искуство за руководиоца одјељења у

казнено-поправним установама тако да је досадашње радно искуство у трајању од три године измијењено на двије године.

У члану 7. извршено је усклађивање Закона о извршењу кривичних санкција са Законом о раду.

У члану 8. уведен је нови одјељак који се односи на оцјењивање рада запослених у казнено-поправним установама. Оцјењивање рада запослених један је од услова на напредовање у служби, те се указала потреба да се то пропише у наведеном одјељку.

У члану 9. као један од разлога за престанак радног односа прописано је да ће запосленом у Установи престати радни однос када два пута узастопно добије оцјену не задовољава.

У члану 10. брисана је ријеч: „непристојно“, тако да се тежом повредом радне дужности сматра свако понашање које штети угледу Установе.

У члану 11. утврђено је право Министарства да врши надзор над радом Установа у погледу контроле радних односа, који по налогу министра врше помоћник министра у Ресору за извршење кривичних санкција, секретар Министарства и виши стручни сарадник у Ресору за извршење кривичних санкција.

У члану 12. разграничено је када се молбе за одгађање извршења казне затвора одбијају, а када одбацују.

У члану 13. брисана је обавеза да мјера надзора може трајати најдуже 15 дана до истека казне јер се у пракси показала као непотребна.

У члану 14. проширени су тежи дисциплински прекршаји, тако да се прекршај који учини осуђено лице за вријеме издржавања казне затвора, понашање којим осуђено лице крши наложене мјере надзора, забране или ограничења, као и свако друго понашање којим се штети угледу Установе сматра тежим дисциплинским прекршајем.

У члану 15. брисана је обавеза да се осуђени за вријеме трајања условног отпуста јавља органу социјалног старања, с обзиром на то да органи социјалног старања немају овлашћења да врше такав надзор.

У члану 16. извршена је техничка исправка.

У члану 17. усклађене су одредбе које се тичу осуђених лица којима је новчана казна замијењена казном затвора са одредбама којима се регулише условни отпуст осуђених лица.

VI РАЗЛИКЕ ПРИЈЕДЛОГА У ОДНОСУ НА НАЦРТ ЗАКОНА

Примједбе на Нацрт закона о измјенама и допунама Закона о извршењу кривичних санкција Републике Српске који је разматран на 11. сједници Народне скупштине Републике Српске, која је одржана 11. октобра 2011. године, изнијели су народни посланици, а односе се на члан 2. којима се регулише појам малољетника, на члан 4. којим се прописују посебни услови за постављење помоћника у Здравственој служби, чл. 7. и 8. којим је прописан начин оцјењивања запослених у Установи и члан 10. којим је регулисан надзор над радом Установа у погледу контроле радних односа.

Примједба на члан 2. није прихваћена јер је чланом 200. Закона о заштити и поступању са дјецом и малољетницима у кривичном поступку („Службени гласник Републике Српске, број 13/10) прописана обавеза усклађивања одредаба овог закона са Законом о извршењу кривичних санкција, па је у складу са наведеним, појам „малољетник“ дефинисан исто као у члану 12. наведеног Закона.

Примједба на члан 4. није прихваћена јер је Законом о извршењу кривичних санкција, прописано да здравствена служба обавља послове здравствене заштите осуђених и притворених лица. Досадашњи услови у погледу потребног радног искуства (три године) и у погледу стручног испита (положен стручни испит у области извршења, правосуђа или управе) нису се могли спровести у пракси јер се на јавне конкурсе који су

се расписивали у протеклом периоду нису пријављивали заинтересовани кандидати. Будући да се за обезбјеђење здравствене заштите осуђених и притворених лица издвајају велика средства, било је оправдано измијенити услове само за помоћника у Здравственој служби да би се отклонили недостаци за њихово именовање.

Примједбе на чл. 7. и 8, а које се односе на оцјењивање запослених у казнено-поправним установама нису прихваћене јер је поступак и критеријум за оцјењивање запослених у казнено-поправним установама усаглашен са Законом о државним службеницима и Законом о полицијским службеницима, а истим законима такође је прописано да је један од услова за престанак радног односа и услов да је државни службеник и полицијски службеник два пута узастопно оцијењен негативном оцјеном.

Прихваћена је примједба да се посебан услов у погледу потребног радног искуства за руководиоце установе смањи са пет година на три године јер је Уредбом о категоријама и звањима државних службеника („Службени гласник Републике Српске“, бр. 18/09, 131/10 и 8/11) за помоћника министра смањено потребно радно искуство са пет година на три године. С обзиром на то да је Законом о извршењу кривичних санкција прописано да су установе за извршење кривичних санкција посебне установе републичке управе у саставу и непосредним надзором Министарства, мишљења смо да је примједба основана и да руководиоци установа и замјеник руководиоца установе треба да имају потребно радно искуство као и помоћник министра у Министарству. Из тих разлога, овим приједлогом измијењен је Нацрт закона па је за руководиоца и замјеника руководиоца смањено потребно радно искуство са пет година на три године, а за руководиоца одјељења са три година на двије године.

Прихваћена је и примједба на члан 10. Нацрта која се односи на надзор над радом установа у погледу контроле радних односа, те је сада прописано да надзор над радом установа у погледу контроле радних односа, по налогу министра, врше помоћник министра у Ресору за извршење кривичних санкција, секретар Министарства и виши стручни сарадник у Ресору за извршење кривичних санкција.

VII ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА

За примјену овог закона нису потребна додатна финансијска средства у буџету Републике Српске.

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

(Текст предложених измјена и допуна уграђен у основни текст Закона)

Члан 1.

Овим законом уређују се поступак извршења казне затвора, дуготрајног затвора, лишење слободe одређене у прекршајном поступку, мјере притвора, новчане казне, рада за опште добро на слободи, мјера безбједности, организација и рад установа за извршење кривичних санкција, као и извршење кривичних санкција које изрекну страни судови.

Члан 8.

(1) Осим ако овим законом није другачије одређено, поједини изрази употребљени у овом закону имају сљедеће значење:

- а) „осуђени“ је лице за које је правоснажном одлуком суда утврђено да је кривично одговорно за одређено кривично дјело,
- б) „осуђено лице или осуђеник“ је лице које је правоснажном одлуком проглашено кривично одговорним и које у казнено-поправној установи издржава казну затвора у складу са одредбама овог закона,
- в) „притвореник“ је лице које се налази у притвору по одлуци суда којом је притвор одређен,
- г) **„малољетник“ је дијете или младо лице са којим се према важећем правном систему, сходно учињеном дјелу, може поступати на начин који се разликује од начина поступања са одраслим лицима,**
- д) „повратник“ је осуђено лице које је два и више пута било правоснажно осуђивано на казну затвора,
- ђ) „Установе“ су сви казнено-поправни заводи и васпитно-поправни дом у Републици Српској,
- е) „правно лице“ су сва лица која су као таква дефинисана у Закону о кривичном поступку, укључујући организације, предузећа, удружења, фирме и друга привредна друштва,
- ж) „надлежни суд“ су сви судови који су изrekli казну, упутили лице на издржавање казне или одредили притвор,
- з) „овлашћено службено лице“ је лице запослено у Министарству правде и казнено-поправној установи, које је овлашћено да врши послове и овлашћења у складу са овим законом (надзор над радом Установа, примјена средстава принуде, претрес просторија итд.), а које поред тога врши и остале послове у складу са овим законом и подзаконским прописима,
- и) „припадник службе обезбјеђења – полицајац казнено-поправне установе“ је лице запослено у казнено-поправној установи на пословима обезбјеђења, које носи униформу и наоружано је,
- ј) „радни инструктор“ је лице које у оквиру привредне јединице казнено-поправне установе врши радно-стручно оспособљавање осуђених лица и васпитаника за поједина занимања (бравар, токар, лимар, пекар и сл.) и

к) „третман“ је процес који подразумијева планске, систематске и организоване активности које се проводе према осуђеном лицу, малолетнику и васпитанику, а чије је циљ њихово оспособљавање да поштују друштвене норме и правила како не би више долазили у сукоб са законом.

(2) Граматички изрази употријебљени у овом закону за означавање мушког или женског пола, подразумијевају оба пола.

Члан 11.

(1) Установе се организују као казнено-поправни заводи и васпитно-поправни домови.

(2) У Установама затвореног типа се могу формирати затворена и полуотворена одјељења, а у Установама полуотвореног типа отворена одјељења.

(3) У сједишту и ван сједишта Установа могу постојати посебна одјељења за извршење казне затвора за лица мушког или женског пола, посебна одјељења за извршење казне малолетничког затвора, као и посебно одјељење за извршење васпитне мјере упућивања у васпитно-поправни дом.

(4) Одјељења са посебним режимом као затворена одјељења, могу се формирати само у Установама затвореног типа.

(5) Мјера притвора, по правилу, извршава се у посебном одјељењу Установе – притворској јединици.

(6) Одјељења из ст. 2, 3, 4. и 5. овог члана оснива и укида министар.

Члан 15.

(1) Руководиоца и замјеника руководиоца Установе поставља и разрјешава министар, на основу јавног конкурса, на период од пет година, уз могућност поновног постављења.

(2) За руководиоца Установе може бити постављено лице које има високу стручну спрему друштвеног смјера и радно искуство од најмање **три године** након стицања високе стручне спреме, у области извршења кривичних санкција, правосуђа или управе и положен стручни испит из једне од наведених области.

(3) За замјеника руководиоца Установе може бити постављено лице које има високу стручну спрему и радно искуство од најмање **три године** након стицања високе стручне спреме, у области извршења кривичних санкција, правосуђа или управе и положен стручни испит из једне од наведених области

(4) Министар код постављења лица из става 1. овог члана, на нивоу свих Установа, води рачуна да се обезбједи заступљеност која одражава састав конститутивних народа и грађана Босне и Херцеговине (у даљем тексту: БиХ)

(5) Руководилац Установе организује рад, надзире правилност и законитост рада, представља Установу, рјешава о правима и обавезама запослених у Установи и врши друге послове за које је надлежан по овом закону и другим прописима.

(6) Руководилац Установе подноси министру годишњи извјештај о раду Установе.

Члан 16.

(1) Службом у Установи руководи помоћник руководиоца Установе који за свој рад одговара руководиоцу Установе.

(2) Помоћника руководиоца на основу јавног конкурса поставља и разрјешава руководиоца Установе уз сагласност министра, на период од пет година, уз могућност поновног постављења.

(3) За помоћника може бити постављено лице које има високу стручну спрему одговарајућег смјера и најмање три године радног искуства након стицања високе стручне спреме у области извршења кривичних санкција, правосуђа или управе и положен стручни испит из једне од наведених области.

(4) Изузетно од става 3. овог члана, за помоћника у Здравственој служби може бити постављено лице које има завршен Медицински факултет, звање доктор медицине, најмање једну годину радног искуства након стицања високе стручне спреме у струци, положен стручни испит из области здравства и лиценцу за обављање здравствене дјелатности.“

(5) Посебним одјељењем у Установи руководи руководиоца одјељења који за свој рад одговара руководиоцу Установе и помоћнику руководиоца Установе.

(6) Руководиоца одјељења, на те послове распоређује руководиоца Установе, уз сагласност министра.

(7) За руководиоца одјељења може бити распоређено лице које има високу стручну спрему одговарајућег смјера и најмање **двје** године радног искуства након стицања високе стручне спреме у области извршења кривичних санкција, правосуђа или управе и положен стручни испит из једне од наведених области.

Члан 19.

(1) Служба третмана планира, програмира, организује и остварује процес преваспитања осуђених лица и **малољетника** и у том циљу координира рад осталих учесника у том процесу.

(2) У циљу остварења сврхе извршења кривичних санкција из члана 2. овог закона, служба третмана програмира и координира васпитни рад и испитује личност осуђеног лица и **малољетника**, израђује програм поступања за свако лице, врши процјену потребе за стручним образовањем, непосредно и путем других служби прати рад и понашање осуђених лица и **малољетника** у току издржавања казне затвора, односно васпитне мјере, прикупља и обједињује податке и запажања васпитача и других лица која непосредно раде са осуђеним лицима, анализира и проучава постигнуте резултате и утицај предузетих васпитних мјера, те на основу постигнутих резултата предузима потребне мјере и унапређује васпитни рад у Установи, примјењујући савремене методе, облике и садржаје рада.

(3) На пословима третмана ради потребан број васпитача тако да на једног васпитача по правилу долази до 40 осуђених лица, односно до 20 осуђених лица ако су у групи малољетници, млађа пунољетна лица и осуђена лица распоређена у одјељење са посебним режимом.

(4) У оквиру службе третмана у пријемно-отпусном одјељењу постоји тим стручњака за испитивање личности и утврђивање програма поступања за осуђена лица (специјални педагог, социјални педагог, педагог, психолог, социјални радник, криминолог, правник и други стручњаци).

(5) Сва стручна лица која раде у служби третмана полажу стручни испит пред комисијом коју именује министар.

(6) Правилник о условима и начину полагању стручног испита радника у служби третмана доноси министар.

Члан 23.

(1) Радни однос у Установама заснива се у правилу, на неодређено вријеме, путем јавног конкурса.

(2) Изузетно, радни однос у Установама, без јавног конкурса, може се засновати на одређено вријеме ради замјене одсутног радника до његовог повратка, привремено повећаног обима посла најдуже до шест мјесеци и обуке приправника док траје приправнички стаж, уз сагласност министра.

4.3.1. О ц ј е њ и в а њ е

Члан 32а.

(1) Запослени у Установи оцјењују се годишње ради осигурања ефикасног начина процјене рада, подстицања запослених да искажу максимум својих способности, уочавања недостатака у раду и признавања истакнутог рада, давања подстицаја за бољи рад, те постављања нових радних циљева.

(2) Правилник о поступку и критеријумима за оцјену рада доноси министар.

Члан 32б.

(1) Запослени у Установи оцјењују се сљедећим оцјенама:

а) не задовољава,

б) задовољава,

в) добар,

г) врлодобар и

д) одличан.

(2) Помоћника руководиоца Установе оцјењује руководиоца Установе.

(3) Остале запослене у Установи оцјењује помоћник руководиоца Установе.

Члан 32в.

(1) Уколико помоћник руководиоца Установе добије оцјену не задовољава, може изјавити жалбу министру у року од осам дана од дана пријема одлуке о оцјени рада.

(2) Уколико неко од осталих запослених у Установи добије оцјену не задовољава, може изјавити жалбу руководиоцу Установе у року од осам дана од дана пријема одлуке о оцјени рада.“

Члан 35.

(1) Запосленом у Установи престаје радни однос:

а) у случају смрти,

б) истеком времена, ако је исти заснован на одређено вријеме,

в) споразумним захтјевом,

г) испуњавањем законом прописаних услова који се односе на године стажа осигурања и старосну доб за пензионисање у складу са законом којим се прописује питање пензијско-инвалидског осигурања,

д) у случају укидања или реорганизације установе или укидања радног мјеста, ако не буде распоређен на друго радно мјесто у року од три мјесеца од када је дошло до реорганизације или укидања,

ђ) ако правоснажном пресудом буде осуђен на безусловну казну затвора од најмање шест мјесеци,

е) ако одбије распоређивање или када из неоправданих разлога не ступи на радно мјесто на које је распоређен,

ж) ако је приликом заснивања радног односа прећутао или дао нетачне податке који су били од значаја за заснивање радног односа,

з) ако не постоји могућност да се у року од три мјесеца након разрјешења распореди на послове који одговарају његовој стручној спреми и,

и) када два пута узастопно добије оцјену „не задовољава“.

(2) О престанку радног односа доноси се рјешење.

(3) Против рјешења о престанку радног односа може се изјавити жалба министру у року од осам дана од дана пријема рјешења.

Члан 40.

(1) Тежом повредом радних обавеза и дужности сматра се поступање противно правилима о раду и прописима о начину обављања послова у Установама, које је изазвало или је могло изазвати штетне последице већег значаја, а нарочито:

а) неодговорно и несавјесно вршење службе, а нарочито неовлашћено напуштање радног мјеста, спавање на радном мјесту, пропуштање вршења радних дужности и слично,

б) примање поклона од осуђених и притворених лица и њихових рођака,

в) трговање и размјена роба са осуђеним и притвореним лицима,

г) уношење у Установу или изношење из Установе забрањених ствари за рачун осуђених и притворених лица, као и помагање или омогућавање таквих радњи,

д) свако договарање са осуђеним и притвореним лицима којим се омета истрага или ради помагања бјекства,

ђ) непријављивање завјере осуђених и притворених лица која се тиче побуне, бјекства или других облика нарушавања кућног реда,

е) одавање службене или друге тајне утврђене законом или општим актом,

ж) одбијање извршења послова и задатака на које је запослени распоређен или одбијање налога непосредног руководиоца,

з) неоправдано изостајање са посла пет радних дана у току шест мјесеци или неоправдано изостајање с посла три дана узастопно,

и) долазак на рад у пијаном стању или уживање алкохола и других опојних средстава који чине радника неспособним за извршење послова и задатака,

ј) оштећење имовине која је повјерена на чување,

к) бављење пословима који су неспојиви са службеном дјелатношћу и бављење другим дјелатностима или послом, односно додатним занимањем, као и обављање функција у извршним и законодавним органима власти, управним, те другим органима у предузећима, правним лицима и политичким странкама, као и испољавање политичких одређења,

л) издавање или извршавање наређења којим се очигледно угрожава безбједност осуђених и притворених лица, као и имовине,

љ) прекорачења овлашћења при употреби средстава принуде,

м) издавање наређења чије би извршење представљало кривично дјело,

н) избјегавање обавеза у вези са стручним оспособљавањем и усавршавањем,

њ) избјегавање лекарских прегледа ради утврђивања способности за рад,

о) понашање у Установи и ван Установе које наноси очигледну штету угледу установе,

п) неблаговремено поступање у обављању радних обавеза и дужности или провођења радњи које су у супротности са законом и прописима донесеним на основу закона,

р) повреда прописа о безбједности и опасности од пожара, експлозије или других елементарних непогода,

с) неовлашћена послуга и коришћење опреме и средстава повјерених за извршење службеног задатка,

т) несавјесно чување службених списа или података и

ћ) учестало понављање лакших повреда радних обавеза и дужности.

(2) За теже повреде радних обавеза и дужности може се изрећи новчана казна у висини 30% мјесечне плате запосленог остварене у мјесецу у којем се мјера изриче у трајању од једног до шест мјесеци или мјера престанка радног односа.

Члан 56.

(1) Надзор над радом Установа је у надлежности Министарства.

(2) Надзор из става 1. овог члана, у области извршења кривичних санкција врши Одјељење за надзор над радом Установа путем овлашћених службених лица – инспектора.

(3) Одјељење за надзор над радом Установа је у саставу Министарства и дјелује као посебна организациона јединица.

(4) У вршењу стручног надзора могу се ангажовати научне и стручне установе, као и појединци.

(5) Надзор над радом Установа у погледу контроле финансијског пословања, радних односа, заштите на раду, здравствене и санитарне заштите осуђених и притворених лица, услова и начина припремања хране, врше овлашћени органи у складу са посебним прописима.

(6) Осим овлашћених органа за вршење надзора из става 5. овог члана, надзор над радом Установа у погледу контроле радних односа, по налогу министра, врше помоћник министра у Ресору за извршење кривичних санкција, секретар Министарства и виши стручни сарадник у Ресору за извршење кривичних санкција.

(7) Уколико се надзором из става 6. овог члана утврде неправилности, односно недостаци, налаже се извршење мјера ради отклањања утврђених недостатака, а уколико руководилац Установе не изврши наложене мјере, министар доноси акт којим ће укинути или поништити акт Установе који је у супротности са законом или другим актом.

Члан 70.

(1) Молба за одлагање извршења казне затвора подноси се надлежном суду у року од три дана од дана пријема упутног акта.

(2) Ако је тешка акутна болест осуђеног, односно смрт или тешка болест његовог брачног друга, дјетета, усвојеника, родитеља или усвојиоца услиједила послје протека рока од три дана, молба се може поднијети до дана када осуђени треба да се јави на издржавање казне затвора.

(3) У молби се наводе разлози за одлагање и прилажу докази који потврђују наведене разлоге и назначава вријеме за које се одлагање тражи.

(4) Доказе о разлозима због којих се тражи одлагање издаје надлежни орган.

(5) О молби за одлагање извршења казне затвора рјешава предсједник суда надлежног за извршење, који је дужан у року од три дана од дана пријема молбе донијети рјешење.

(6) Прије доношења рјешења предсједник суда може извршити потребне провјере ради утврђивања чињеница наведених у молби.

(7) Молбу за одлагање извршења казне затвора, предсједник суда рјешењем одбацује ако није поднесена у року **или** ако је молбу поднијело неовлашћено лице, **односно одбија** ако у молби нису наведени разлози и приложени докази за одлагање.

(8) Извршење казне не одлаже се ако би због одлагања наступила застара извршења казне.

(9) До доношења рјешења о молби одлаже се почетак извршења казне затвора.

Члан 118.

(1) Осим обавезног надзора, потреба за одређивањем мјера надзора оцјењује се и одређује приликом сваког одобравања погодности ван Установе.

(2) Надлежна служба Установе, дужна је поред процјене ризика и других околности приликом одобравања погодности ван Установе пратити понашање и реализацију програма поступања осуђеног лица и то редовно, организовано уз системско запажање и праћење, примјеном савремених пенолошких метода.

(3) Мјере надзора могу трајати док траје потреба.

Члан 128.

(1) Тежи дисциплински прекршаји су:

- а) одбијање извршења законитог наређења службеног лица,
- б) подстрекавање на побуну или бјекство,
- в) припремање бјекства, покушај бјекства и бјекство,
- г) помагање другим осуђеним лицима при припремању бјекства или бјекству,
- д) организовање и учешће у побуни,
- ђ) насилничко понашање према другим осуђеним лицима,
- е) намјерно уништавање туђе имовине и имовине Установе,
- ж) узимање од других осуђених лица накнаде у новцу или натури,
- з) удаљавање из Установе или са радилишта без одобрења службеног лица,
- и) уношење, посједовање, препродаја и уживање алкохола и опојних дрога у **Установи и ван Установе,**
- ј) израда, посједовање и уношење у Установу недозвољених предмета,
- к) неоправдано кашњење са погодности ван круга Установе,
- л) међусобне свађе и туче,
- љ) израда било каквих предмета и обављање приватних послова за себе или другог без налога службеног лица,
- м) ометање провођења дневног распореда активности,
- н) улажење и боравак на мјестима гдје је то забрањено,
- њ) спречавање приступа у било који простор Установе службеним лицима и лицима која имају овлашћење да улазе у Установу,
- о) међусобна препродаја или трампа било каквих ствари,
- п) крађа, коцкање и играње недозвољених игара,
- р) опирање здравственом прегледу и тестирању на заразне болести, алкохол и опојна средства,
- с) подстицање других осуђених лица на понашање које представља кривично дјело,
- т) некоректно понашање према службеним и другим осуђеним лицима,
- ћ) учестало понављање лакших дисциплинских прекршаја и

у) давање лажних података усљед којих је настала или је могла настати штета већих размјера.

(2) Тежи дисциплински прекршај је и свако понашање које представља кривично дјело за које се осуђено лице гони по службеној дужности, **прекршај који учини осуђено лице за вријеме издржавања казне затвора, понашање којим осуђено лице крши наложене мјере надзора, забране или ограничења као и свако друго понашање које штети угледу Установе.**

Члан 159.

(1) Осуђено лице којем је одобрен условни отпуст обавезно је да се за вријеме трајања условног отпуста сваких 15 дана јавља полицијској станици надлежној по мјесту пребивалишта, односно боравишта осуђеног, а која у случају нејављања у одређено вријеме о томе обавјештава Установу.

(2) За вријеме трајања условног отпуста, осуђеном лицу није дозвољено напуштање територије Републике Српске, односно БиХ, осим када су у питању страни држављани или лица без држављанства, а који немају стално мјесто боравишта у Републици Српској, односно БиХ.

(3) Установа у којој је осуђено лице, до дана отпуштања на условни отпуст, издржавало казну затвора обавезна је да у сарадњи са **органом** из става 1. овог члана прати реализацију и остварење сврхе условног отпуста.

(4) Осуђеним лицима, за вријеме трајања условног отпуста, не припадају права из овог закона.

Члан 160.

(1) Ако осуђено лице од дана доношења рјешења из члана 158. овог закона до дана отпуштања на условни отпуст учини тежи дисциплински прекршај, руководиоца Установе обавезно опозива рјешење о условном отпусту.

(2) Ако осуђено лице од дана доношења рјешења Комисије за условни отпуст којим се одобрава условни отпуст до дана отпуштања на условни отпуст учини тежи дисциплински прекршај, руководиоца Установе дужан је министру поднијети приједлог за опозив рјешења о условном отпусту.

(3) О приједлогу из става 2. овог члана, рјешењем одлучује министар.

(4) Ако осуђено лице за вријеме трајања условног отпуста не извршава обавезе прописане чланом 159. овог закона, ако чини прекршаје јавног реда и мира са елементима насиља и у другим случајевима када се процијени да је то оправдано, на приједлог руководиоца Установе, министар може извршити опозив рјешења о условном отпусту.

(5) Рјешење о опозиву условног отпуста из става 4. овог члана, доставља се Установи која је обавезна по један примјерак уручити осуђеном лицу, суду који је условно отпуштеног упутио на издржавање казне затвора, суду који је изрекао првостепену пресуду, органу унутрашњих послова и органу социјалног старања надлежних по мјесту боравишта, односно пребивалишта.

(6) По пријему рјешења о опозиву условног отпуста, осуђено лице дужно је да се одмах јави у Установу на издржавање преосталог дијела неиздржане казне затвора.

(7) Као преостали дио неиздржане казне затвора рачуна се вријеме од дана отпуста на условни отпуст до дана редовног истека казне затвора.

(8) На рјешење о опозиву условног отпуста, **из става 4.** овог члана, осуђено лице може изјавити министру жалбу у року од три дана од дана пријема рјешења.

(9) Жалба на рјешење о опозиву условног отпуста не задржава извршење.

(10) У случају да се осуђено лице не јави у Установу, Установа је дужна да изда наредбу о расписивању потјернице.

Члан 185.

Осуђени коме је новчана казна замијењена казном затвора у Установи има исти положај у правима и дужностима као и друга лица на издржавању казне затвора, **осим ако овим законом није другачије прописано.**

Глава „XII – ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ О ИЗВРШЕЊУ КАЗНЕ МАЛОЉЕТНИЧКОГ ЗАТВОРА“ и чл. од 196. до 202. бришу се.

Глава „XIII – ИЗВРШЕЊЕ ВАСПИТНИХ МЈЕРА“ и чл. од 203. до 243. бришу се.

Члан 20.

Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети правилник из члана 8. овог закона.